

Verdieping - Een samenleesverhaal / toneelstuk

Een grappig en leerzaam script over het Bijbelverhaal van vandaag dat je samen met twee kinderen kunt voorlezen of dat je met nog twee kinderwerkers als toneelstuk kunt spelen.

Bouwsteen: Een samenleesverhaal / toneelstuk

Duur: 5 - 10 minuten

Vorbereiding:

Print dit samenleesverhaal drie keer uit en geef twee kinderen die goed kunnen voorlezen een kopie. Markeer hun zinnen met een gele stift. Dit vergemakkelijkt het voorlezen.

Opdracht: Lees samen met twee kinderen dit verhaal voor of speel als toneelstuk met twee handpoppen of met twee medewerkers.

Verteller: Duizenden jaren geleden woonde er een man in Ur.

Sam: Waar woonde die? In Urk?

Robin: Het is op Urk!

Verteller: Nee, niet op Urk. In Ur in Babylonië

Sam: Waar is dat?

Robin: Ergens in Irak

Sam: Dat lijkt me erg heet en stoffig

Verteller: Ja, dat was het ook. Maar mag ik weer verder met mijn verhaal?

Robin: Ja, laat hem uitpraten

Sam: Sorry hoor

Verteller: Zijn naam was Abram.

Robin: Je bedoelt zeker Abraham

Verteller: Nee, Robin, je gaat te snel. Pas later als Abram oud is, geeft God hem een nieuwe naam.

Sam: Wow, een nieuwe naam? Dat wil ik ook!

Verteller: Jongens, laat me even het verhaal vertellen.

Duizenden jaren geleden woonde Abram met zijn vrouw Sarai en zijn neef Lot in Ur.

Sam: Ha, ha, Lot. Je zou maar Lot heten. Die heeft pas echt een nieuwe naam nodig.

Verteller: In die tijd was dat een gewone naam, hoor. Waar was ik? Oh, ja, Abram woont daar samen met Sara en Lot.

Sam: Lot... (proest) Lot...

Verteller: Op een dag sprak God met Abram.

Sam: Hoe dan? Via een telefoon?

Robin: Nee, joh, die hadden ze toen nog niet!

Verteller: Ik weet niet hoe God met Abram sprak. Dat vertelt de Bijbel niet. Wel dat God zei: Abram, ga weg uit je eigen land en ga weg van je familie. Ik zal je zeggen naar welk land je moet gaan. Ik zal je zoveel nakomelingen geven dat ze een groot volk worden.

Sam: Wow, dat zijn er veel...

Verteller: Ik zal je zegenen.

Robin: Dat is een moeilijk woord - wat is dat zegenen?

Verteller: Goede vraag - zegenen? Um, in de gewone taal Bijbel staat: Ik zal je rijk en gelukkig en beroemd maken.

Sam: Als een popster? Yeah, dat wil ik ook!

Verteller: Nee, niet als een popster., Sam..

Sam: Als een profvoetballer...

Robin: Sam, houd je mond!

Sam: Als een....

Verteller: Het gaat verder. God beloofde Abram dat hij ook andere mensen gelukkig zou maken.
Dat wanneer mensen elkaar geluk toewensen, zullen zeggen: Ik hoop dat je net zo gelukkig wordt als Abram.

Robin: Dat zeg ik nooit! Jij wel?

Verteller: Nee, ik eigenlijk ook niet

Sam: Hey, verteller

Verteller: Ja?

Sam: Dat jij maar net zo gelukkig wordt als Abram

Robin: En ik dan?

Sam: Jij als Lot. Hi hi hi hi

Robin: Oh, dat is ook niet aardig.

Verteller: Jongens, ik hoop dat jullie net zo gelukkig worden als Abram.
Abram deed wat God gezegd had. Hij ging weg uit Ur. Hij was toen 75 jaar oud.

Sam: Wow, dat is oud.

Verteller: Ja, zeker! Sam, Sarai en Lot en alles wat ze hadden ging met hem mee.
Van Ur liepen ze het hele eind naar Kanaän.

Robin: Ik weet hoe ver dat is.

Sam: Ik weet hoe ver dat is....

Verteller: Wat goed, Robin. Vertel...

Robin: Zevenhonderd lange kilometers

Sam: Zevenhonderd kilometers en dat lopend! Hoe ver is dat wel niet...

Verteller: Nou, dat is heel ver. Het is net zo ver als dat je van het zuidelijkste punt van Nederland.

Robin: Ik weet het. Dat is Het Drielandenpunt in Vaals

Verteller: Heel goed, als je van daar naar het Noordelijkste puntje loopt.

Sam: Is dat Vlissingen?

Verteller: Nee Sam, Vlissingen ligt in het meest westelijke puntje van Nederland. Het noordelijkste puntje van Nederland is Eemshaven, hoog boven in Groningen.

Sam: Moeten ze dat hele eind lopen?

Verteller: Ja, en dan nog een keer terug. Van Zuid-Limburg naar Noord-Groningen en de hele reis weer terug. Dat is zevenhonderd kilometer.

Sam: Zo, die zullen spierpijn gehad hebben
Robin: En blaren...
Sam: En zweten
Robin: En zand in hun haren
Sam: En...

Verteller: Ja, ja... Dat denk ik ook! Uiteindelijk komt Abram in het beloofde land Kanaän aan. Daar zag Abram de Heer.
Sam: Wow, zag hij de Here God? Dat wil ik ook wel.
Verteller: Ja, ik ook! Daar zag hij de Here God. We weten niet hoe dat ging.
Robin: Dat lijkt me best wel spannend.

Verteller: Weet je, de Here God had een mooie belofte voor hem. Ik zal dit land aan jouw nakomelingen geven.
Sam: Nou, dat land hadden ze ook wel nodig. Als ze een heel groot volk zouden worden.
Verteller: Ja, dat denk ik. Abram was zo blij dat hij een altaar bouwen.
Sam: Leuk! Kunnen wij dat ook doen? Een altaar bouwen?
Robin: Sam, weet jij wel wat een altaar is?
Sam: Uh, nee, geen flauw idee. Klinkt leuk!

Verteller Een altaar is een stapel stenen waarop een lammetje werd geslacht en dan werd verbrand. De mensen deden dit als offer aan God.
Robin: Ja, dat wist ik wel!
Sam: Oh, dat vind ik toch minder leuk! Kunnen we misschien iets anders leuk doen?
Verteller: Goed idee, kom gezellig bij mij thee drinken.
Sam: Zijn er koekjes?
Robin: Ja, zijn er lekkere koekjes?
Sam: Zijn er veel koekjes?
Verteller: Ja, er zijn koekjes. Maar we gaan eerst afscheid nemen van Abram.
Sam: Zijn er echt koekjes?
Verteller: Ja ha
Robin: Doei
Sam: Toedeloe
Verteller: Tot ziens...
Sam: Koekjes!!!!

Verdieping: Noem 2 dingen die God nooit van mensen zou vragen.